

B8-0589/2017

8.11.2017

PASIŪLYMAS DĖL REZOLIUCIJOS

pateiktas uždavus klausimą, į kurį atsakoma žodžiu, B8-0000/2017

pagal Darbo tvarkos taisyklių 128 straipsnio 5 dalį

dėl Veiksmų plano gamtai, žmonėms ir ekonomikai
(2017/2819(RSP))

Herbert Dorfmann, Karin Kadenbach, Mark Demesmaeker, Gerben-Jan Gerbrandy, Lynn Boylan, Benedek Jávor, Mireille D’Ornano
Aplinkos, visuomenės sveikatos ir maisto saugos komiteto vardu

Europos Parlamento rezoliucija dėl Veiksmų plano gamtai, žmonėms ir ekonomikai (2017/2819(RSP))

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į Komisijos komunikatą „Veiksmų planas gamtai, žmonėms ir ekonomikai“ (COM(2017)0198),
 - atsižvelgdamas į savo 2016 m. vasario 2 d. rezoliuciją dėl ES biologinės įvairovės strategijos laikotarpio vidurio peržiūros¹,
 - atsižvelgdamas į ES gamtos srities teisės aktų (Paukščių ir Buveinių direktyvų) tinkamumo patikrą (SWD(2016)0472),
 - atsižvelgdamas į Europos Audito Rūmų specialiąją ataskaitą Nr. 1/2017 „Būtina daugiau pastangų įgyvendinant tinklą „Natura 2000“, kad būtų išnaudotos visos jo galimybės“,
 - atsižvelgdamas į Komisijos ataskaitą „Ataskaitų teikimas pagal ES buveinių direktyvą ir Paukščių direktyvą 2007–2012 m. ES gamtos būklė“,
 - atsižvelgdamas į 2016 m. lapkričio mėn. paskelbtus Eurostato statistinius duomenis apie biologinę įvairovę;
 - atsižvelgdamas į 2017 m. birželio 19 d. Tarybos išvadas dėl ES veiksmų plano gamtai, žmonėms ir ekonomikai²;
 - atsižvelgdamas į klausimą Komisijai dėl Veiksmų plano gamtai, žmonėms ir ekonomikai (O-000067/2017 – B8-0000/2017),
 - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 128 straipsnio 5 dalį ir 123 straipsnio 2 dalį,
- A. kadangi tik apie pusės paukščių rūšių ir mažesnės kitų saugomų rūšių ir buveinių dalies išsaugojimo būklė Sąjungoje yra gera ir kadangi tik 50 proc. „Natura 2000“ teritorijų yra parengti valdymo planai, kuriuose nustatyti išsaugojimo tikslai ir priemonės;
- B. kadangi Gamtos direktyvoms tenka svarbus vaidmuo padedant siekti tikslų, nustatytų Biologinės įvairovės konvencijos strateginiame biologinės įvairovės išsaugojimo plane 2011–2020 m., Tvaraus vystymosi darbotvarkėje ir Paryžiaus susitarime dėl klimato kaitos;
- C. kadangi Europos aplinkos agentūros vertinime „2015 m. ES gamtos būklė“ teigiama, jog, kaip pranešė valstybės narės, pagrindiniai veiksniai, dėl kurių daromas spaudimas arba kyla pavojus sausumos ekosistemoms – tai žemės ūkis ir natūralios aplinkos

¹ Priimti tekstai, P8_TA(2016)0034.

² <http://www.consilium.europa.eu/lt/press/press-releases/2017/06/19/conclusions-eu-action-plan-nature/pdf>

keitimas, o jūrų ekosistemų atveju – tai jūrų gyvųjų išteklių naudojimas (žvejyba) ir tarša; kadangi visų šių rūšių veiklą vykdo žmogus ir ji turi didelį ir kenksmingą poveikį gamtai;

- D. kadangi 2016 m. Eurostato statistiniai duomenis apie biologinę įvairovę parodo bendrą visų 167 ES plačiai paplitusių paukščių rūšių nykimą 1990–2014 m. laikotarpiu¹;

Bendrosios pastabos

1. palankiai vertina Veiksmų planą gamtai, žmonėms ir ekonomikai kaip žingsnį tinkama linkme norint pasiekti Gamtos direktyvų tikslus;
2. tačiau susirūpinęs atkreipia dėmesį į tai, kad ES biologinės įvairovės strategijos iki 2020 m. ir Biologinės įvairovės konvencijos tikslai nebus pasiekti be neatidėliotinų didelių papildomų pastangų; pabrėžia, kad 2010 m. ES biologinės įvairovės strategijos tikslai nepasiekti;
3. pažymi, kad sveikos ir atsparios ekosistemos turi daugiau galimybių sušvelninti klimato kaitos poveikį ir prie jos prisitaikyti, taigi ir apriboti visuotinį atšilimą; atkreipia dėmesį į tai, kad jos atsparesnės ekstremalioms oro sąlygoms ir lengviau po jų atsigauna, jos taip pat teikia visokeriopą naudą, nuo kurios priklauso gyventojai;
4. pažymi, kad Europoje apie ketvirtadaliui laukinių rūšių šiuo metu gresia išnykimo pavojus ir daugelio ekosistemų būklė yra tokia bloga, kad jos nebegali teikti vertingų savo paslaugų; atkreipia dėmesį į tai, kad toks būklės blogėjimas daro didžiulę socialinę ir ekonominę žalą ES, nes padaugėjo biologinės įvairovės nykimą lemiančių priežasčių, kaip antai buveinių pakitimai, pernelyg didelis gamtos išteklių naudojimas, invazinių svetimų rūšių įvežimas ir plitimas ir klimato kaita, dėl kurių nebelieka teigiamo veiksmų, kuriais siekiama užkirsti kelią biologinės įvairovės nykimui, poveikio;
5. pažymi, kad veiksmų planu siekiama „paspartinti pažangą siekiant ES tikslo iki 2020 m. sustabdyti biologinės įvairovės nykimą bei ekosistemų funkcijų praradimą ir padėti joms atsikurti“; tačiau apgailestauja, kad jame nepadaryta jokių kitų nuorodų į Biologinės įvairovės strategiją iki 2020 m. ar į jos laikotarpio vidurio peržiūros išvadas;
6. kartoja, jog norint pasiekti 2020 m. tikslus reikia papildomų didelių ir nuolatinių pastangų, ir ragina Komisiją ir valstybes nares teikti tam didesnę politinį prioritetą;
7. pabrėžia, kad reikia užtikrinti visišką ir griežtą Sąjungos gamtos srities teisės aktų įgyvendinimą;
8. pabrėžia, kad didelė pažanga mažinant šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekį, oro taršą ir kitų teršalų kiekį bei didinant energijos ir išteklių vartojimo efektyvumą turi būti papildoma kitais valstybių narių veiksmais, visapusiškai taikant sutartas politines priemones, kuriomis siekiama geriau apsaugoti biologinę įvairovę, gamtos išteklius ir visuomenės sveikatą;
9. pabrėžia, kad reikia toliau integruoti politiką ir žinias siekiant gero gyvenimo pagal

¹ http://ec.europa.eu/eurostat/statistics-explained/index.php/Biodiversity_statistics

mūsų planetos galimybes, – tai ilgalaikė 7-osios aplinkos veiksmų programos vizija;

10. apgailestauja, kad veiksmų plano trukmė ribota, ir ragina Komisiją nedelsiant pradėti dirbti prie kitos biologinės įvairovės strategijos laikotarpiui po 2020 m.;

Visų subjektų dalyvavimas

11. palankiai vertina keturias veiksmų plane nustatytas prioritetines sritis ir pabrėžia, kad būtinas aktyvus visų atitinkamų subjektų dalyvavimas nacionaliniu, regioniniu ir vietos lygiu siekiant, kad konkrečiais veiksmais, kurių bus imamasi, galėtų padėti veiksmingai pašalinti trūkumus, su kuriais susiduriama įgyvendinant Paukščių ir Buveinių direktyvas;
12. primena, kad Europos Audito Rūmai savo Specialiojoje ataskaitoje Nr. 1/2017 nurodė, jog nebuvo pakankamai išplėtotas atsakingų institucijų ir kitų suinteresuotųjų subjektų valstybėse narėse veiksmų koordinavimas;
13. ragina Komisiją teikti veiksmingą paramą nacionaliniams ir regioniniams subjektams įgyvendinant gamtos apsaugos srities teisės aktus ir tobulinant aplinkosauginius tikrinimus, be kita ko, didinant kompetenciją ir pajėgumus bei geriau skirstant išteklius;
14. palankiai vertina tai, kad Komisija ketina atnaujinti ir toliau tobulinti rekomendacinius dokumentus visomis ES oficialiosiomis kalbomis siekdama, kad teisės aktai vietose būtų geriau suprasti, ir siekdama padėti valdžios institucijoms juos tinkamai taikyti, ir ragina Komisiją šiuo klausimu įtraukti visus suinteresuotuosius subjektus ir su jais konsultuotis vykstant šiam procesui;
15. pabrėžia pilietinės visuomenės vaidmenį užtikrinant geresnį Sąjungos gamtos srities teisės aktų įgyvendinimą ir Orhuso konvencijos nuostatų svarbą šiuo klausimu;
16. ragina Komisiją pateikti naują teisėkūros procedūra priimamą pasiūlymą dėl minimaliųjų galimybės pasinaudoti teismine peržiūra standartų ir Orhuso reglamento, kuriuo įgyvendinama Konvencija dėl Sąjungos veiksmų siekiant atsižvelgti į naujausią Komiteto dėl atitikties Orhuso konvencijai rekomendaciją, peržiūrą;
17. teigiamai vertina tai, kad, nedarant poveikio išsaugojimo tikslams ir Gamtos direktyvose nustatytiems reikalavimams, lankstūs įgyvendinimo metodai, kuriais atsižvelgiama į konkrečias nacionalines aplinkybes, padeda mažinti ir palapsniui pašalinti bereikalingas gamtos apsaugos ir socialinės ir ekonominės veiklos kolizijas ir iškilusias su tuo susijusias problemas, taip pat padeda spręsti praktines problemas, kylančias dėl direktyvos priedų taikymo;
18. ragina Komisiją patikslinti Regionų komiteto vaidmenį siekiant didinti informuotumą ir skatinti vietos lygmens subjektų dalyvavimą ir keitimąsi žiniomis;

Saugomos rūšys ir buveinės

19. pabrėžia, jog valstybės narės turi užtikrinti, kad neblogėtų „Natura 2020“ teritorijų būklė, ir privalo įgyvendinti išsaugojimo priemones, kad būtų išlaikyta arba atkurta gera saugomų rūšių ir buveinių išsaugojimo būklė;

20. ragina visiškai įgyvendinti Gamtos direktyvas siekiant užtikrinti, kad išsaugojimo veiksmų būtų imamasi atsižvelgiant į naujausią technikos ir mokslo pažangą;
21. apgailestauja, kad veiksmų plane nėra nustatytos prioritetingos strategijos ir konkrečių veiksmų, kuriais būtų siekiama pagerinti: apdulkintojų apsaugą, visų pirma stengiantis kovoti su pavojais sveikatai ir parazitinėmis rūšimis (ypač varozės sukėlėjais), taip pat mokslinių tyrimų darbo koordinavimą, analizės metodų derinimą ir dalijimąsi moksliniais duomenimis apie apdulkintojus Europos lygmeniu, kaip buvo prašoma ankstesnėje Europos Parlamento rezoliucijoje;
22. primygtinai ragina Komisiją dar kartą pasiūlyti ES strategiją dėl gresiančių išnykti apdulkintojų apsaugos ir išsaugojimo, kad šią itin svarbią nerimą keliančio mirtingumo lygio Europoje problemą būtų galima spręsti visapusiškai ir apimant visas sritis;
23. siūlo nustatyti privalomas ES lygmens priemones prieš varozės sukėlėjus, remti bičių augintojų mokymus, supažindinančius su bičių apsaugos metodais, skatinti vietas ir regionų valdžios institucijas, visus ūkininkus ir visus kitus gyventojus remti augalų, ypač žydinčių augalų, veislių kūrimą kaimo ir miesto vietovėse, kad pagausėtų reikalingų medingų augalų;
24. primena, kad neteisėtas paukščių, visų pirma migruojančių rūšių Viduržemio jūros regione, tačiau ir plėšriųjų paukščių kai kuriose valstybėse narėse, žudymas ir toliau kelia susirūpinimą; pabrėžia, kad reikia moksliniais duomenimis pagrįsto Europos lygmeniu koordinuojamo plano, kad būtų galima valdyti per daugiau kaip vienos valstybės narės teritoriją migruojančių paukščių rūšis;
25. ragina visiškai ir veiksmingai įgyvendinti Reglamentą dėl invazinių svetimų rūšių (ISR) ir suteikti tam tinkamą finansavimą iš ES biudžeto; pabrėžia, kad rūšių įtraukimas į Sąjungos invazinių svetimų rūšių sąrašą turi būti paremtas standartizuotu ir suderintu rizikos vertinimu; mano, kad ISR tvarkymui turėtų būti teikiama absoliuti pirmenybė, ypač tinklo „Natura 2020“ teritorijose; palankiai vertina interneto platformą – Europos svetimų rūšių informacijos tinklą (EASIN), kuri palengvina prieigą prie duomenų apie svetimas rūšis;
26. pabrėžia, kad mūsų bendros aplinkos apsauga Europoje būtina tiek geram mūsų šalių ekonomikų veikimui, tiek mūsų gerovei, kad apskaičiuota ekonominė tinklo „Natura 2000“ vertė siekia 200–300 mlrd. eurų per metus ir gali generuoti pajamas vietos bendruomenėms turizmo ir poilsio srityse, o kad sveikos ekosistemos teikia būtinas paslaugas, pvz., gėlą vandenį, anglies dioksido sulaikymą ir apdulkinančius vabzdžius, taip pat apsaugo nuo potvynių, nuošliaužų ir pakrančių erozijos¹; todėl pažymi, kad investavimas į tinklą „Natura 2000“ yra ekonomiškai pagrįstas;
27. primena, kad jūrų teritorijos, priklausančios tinklui „Natura 2000“, kur kas mažiau apibrėžtos nei sausumos teritorijos; ragina atitinkamas valstybes nares tuo užsiimti, o Komisiją – sudaryti sąlygas reikalingam bendradarbiavimui su trečiosiomis šalimis siekiant padidinti aplinkos apsaugą jūrų teritorijose;
28. pažymi, kad dideli plėšrūnai neigiamai veikia žemės ūkį ir kitus ekonomikos sektorius,

¹ http://ec.europa.eu/environment/nature/pdf/state_of_nature_en.pdf

pvz., turizmą, ir kelia vis didesnių problemų kalnuotų vietovių žemės ūkiui; todėl ragina į tai atsižvelgti ir valdymo planuose;

29. palankiai vertina veiksmus, kuriais siekiama integruoti ekosistemines paslaugas į sprendimų priėmimą; vis dėlto apgailestauja, kad veiksmų plane nėra konkrečiai numatytos iniciatyvos „Ne – biologinės įvairovės nykimui“ (angl. *No Net Loss of Biodiversity Initiative*);

Sąsajos su kitų sričių politika

30. pabrėžia, kad reikia skubiai imtis veiksmų siekiant susidoroti su pagrindinėmis biologinės įvairovės nykimo priežastimis, t. y. buveinių naikinimu ir jų būklės blogėjimu visų pirma dėl pernelyg intensyvaus žemės naudojimo, užterštumo, intensyvaus ūkininkavimo, sintetinių cheminių pesticidų naudojimo, svetimų rūšių plitimo ir klimato kaitos, ir taip pat pabrėžia, kad būtina užtikrinti įvairių sričių ES politikos nuoseklumą;
31. atkreipia dėmesį į tai, kad tinkamumo patikroje pabrėžiama geresnio derėjimo su bendra žemės ūkio politika (BŽŪP) būtinybė, ir pabrėžia nerimą keliantį rūšių ir buveinių mažėjimą, susijusį su žemės ūkiu; ragina Komisiją atlikti BŽŪP poveikio biologinei įvairovei vertinimą;
32. kartoja, kad vienas iš šešių pagrindinių ES kaimo plėtros prioritetų yra su žemės ūkiu ir miškininkyste susijusių ekosistemų, įskaitant „Natura 2020“ teritorijas, atkūrimas, išsaugojimas ir stiprinimas; primena dideles žemės ūkio srityje dirbančiųjų pastangas, ypač įgyvendinant žalinimo priemones, nustatytas atliekant 2013 m. BŽŪP peržiūrą; pabrėžia, kad, kaip matyti iš Komisijos pradinių pastabų, kol kas per anksti vertinti šių priemonių poveikį rūšių ir buveinių atkūrimo ir biologinės įvairovės pagerinimo aspektais; ragina Komisiją tęsti tyrimus ir atitinkamai kuo greičiau pateikti informaciją apie žalinimo priemonių poveikį;
33. dar kartą ragina Komisiją ir valstybes nares užtikrinti, kad pagal BŽŪP skiriamos lėšos, užuot jomis subsidijavus veiklą, susijusią su biologinės įvairovės nykimu, būtų skiriamos ekologiškai tvariai žemės ūkio praktikai finansuoti ir susijusiai biologinei įvairovei išlaikyti;
34. be to, ragina Komisiją ir valstybes nares, bendradarbiaujant su žemės savininkais ir naudotojais, iširti vadinamųjų žaliųjų ir mėlynųjų paslaugų (kraštovaizdis, gamta ir vandentvarka) galimybę už atlygį, grindžiamą rinkos kainomis;
35. pažymi, kad rūšys, kurios Buveinių direktyvoje apibrėžtos kaip rūšys, kurioms reikalinga ypatinga apsauga, kai kuriuose Europos regionuose pasiekė gerą išsaugojimo būklę ir kelia pavojų kitoms laukinėms rūšims bei naminiams gyvuliams, taigi gali sutrikdyti natūralią ekosistemos pusiausvyrą; ragina Komisiją parengti vertinimo procedūrą, pagal kurią būtų galima pakeisti tam tikruose regionuose esančių rūšių apsaugos statusą, kai tik pasiekiami pageidaujama išsaugojimo būklė;
36. primena, kad žmonių ir stambiųjų plėšrūnų, ypač vilkų, sambūvis tam tikruose regionuose gali neigiamai paveikti ekosistemų ir gyvenamų kaimo vietovių darnų vystymąsi, ypač susijusį su tradiciniu žemės ūkiu ir darniu turizmu, ir kitą socialinę ir

- ekonominę veiklą; ragina Komisiją ir valstybes nares imtis konkrečių priemonių siekiant spręsti šiuos klausimus, kad nekiltų pavojaus darniam kaimo vietovių vystymuisi, sykiu pripažįstant pagal Buveinių direktyvą suteikiamą lankstumą;
37. ragina Komisiją remti priemonės, pvz., ūkininkų mokymus, susijusius su galvijų apsauga nuo stambiųjų plėšrūnų ir dalijimusi geriausia praktika galvijų apsaugos srityje tarp valstybių narių;
 38. apgailestauja, kad BŽŪP nenumatyta tradicinio ūkininkavimo metodo – ganyklinės gyvulininkystės, kuri yra svarbi istorinė buveinių valdymo ir gamtos išsaugojimo priemonė, apsauga; ragina veiksmų plane paremti sistemą, skirtą ganyklinei gyvulininkystei tinklo „Natura 2000“ teritorijoje plėtoti;
 39. ragina Komisiją ypač apsvarstyti galimybę kaip geriausios patirties įrankiu naudotis vadinamuoju adaptyviojo medžioklės valdymo metodu (angl. *adaptive harvest management*, AHM) siekiant tvariai valdyti pakankamai dideles ir išsaugoti mažėjančias vandens paukščių populiacijas ES;
 40. pabrėžia, kad biologinė įvairovė ypač nyksta jūrų teritorijose, ir mano, kad įgyvendinant bendrą žuvininkystės politiką (BŽP) turėtų būti skatinama biologinė įvairovė ir tvaraus vartojimo bei gamybos modeliai; ragina atlikti BŽP poveikio biologinei įvairovei vertinimą;

Finansavimas

41. palankiai vertina Europos Audito Rūmų ataskaitą dėl tinklo „Natura 2020“ ir sutinka su jų vertinimu, jog ES lėšos nebuvo pakankamai gerai mobilizuotos, kad būtų paremtas tinklo valdymas;
42. pabrėžia, kad valstybėms narėms tenka pagrindinė atsakomybė už „Natura 2020“ teritorijų finansavimą, ir atkreipia dėmesį į tai, jog tikėtina, kad finansavimo trūkumas daugiausia prisidėjo prie Gamtos direktyvų įgyvendinimo spragų, kaip teigiama tinkamumo patikroje;
43. pabrėžia, jog galimybės sukurti naujus finansinius biologinės įvairovės išsaugojimui skirtus mechanizmus tam, kad būtų pasiekti 2020 m. tikslai, yra menkos dėl dabartinės daugiametės finansinės programos (DFP) trukmės; ragina maksimaliai išnaudoti esamas priemones, įskaitant LIFE (aplinkos finansinę priemonę), BŽŪP ir struktūrinius fondus;
44. palankiai vertina būsimą Komisijos pasiūlymą pagal programą LIFE sričiai „Gamta ir biologinė įvairovė“ skiriamą finansavimą padidinti 10 proc.;
45. teigia, kad, turint mintyje kitą DFP, reikia daugiau parengiamųjų darbų, susijusių su tiek su jos peržiūra, tiek su prognozėmis, siekiant užtikrinti atitinkamą gamtos išsaugojimui, biologinei įvairovei ir darniam ūkininkavimui „Natura 2020“ teritorijose skirtą finansavimą; mano, kad šiuo požiūriu būtų labai svarbu apžvelgti buvusias išlaidas, atkreipiant dėmesį į įgytą patirtį, susijusią su ankstesnių priemonių rezultatais;
46. ragina į kitą DFP įtraukti naujus finansinius biologinės įvairovės išsaugojimui skirtus mechanizmus; ragina Komisiją užtikrinti, kad į būsimą žemės ūkiui, kaimo ir

regioninei plėtrai skirtas priemonės įeitų specialiai biologinei įvairovei ir tinklo „Natura 2020“ valdymui skirtos lėšos, kurias bendrai valdytų nacionalinės ir regioninės aplinkos apsaugos institucijos;

47. ragina Komisiją veiksmingiau pritaikyti finansavimo sistemas prie „Natura 2020“ tikslų ir visiems atitinkamiems ES fondams nustatyti visas sritis apimančius veiklos rezultatų, susijusių su „Natura 2020“, rodiklius; taip pat ragina Komisiją nustatyti „Natura 2020“ išlaidų stebėjimo mechanizmą, kad padidėtų skaidrumas, atskaitomybė ir veiksmingumas, ir integruoti šiuos aspektus į kitą DFP;
48. kartoja, kad programa „Natura 2020“ paprastai finansuojama vykdant bendrą finansavimą; ragina valstybes nares gerokai padidinti jų „Natura 2020“ skiriamą finansavimą, siekiant nustatyti patrauklesnę bendro finansavimo dalį, ir taip optimizuoti lėšų panaudojimą, taip pat imtis priemonių siekiant sumažinti administracinę našą paraiškų teikėjams ir projektų paramos gavėjams;
49. pabrėžia viešojo ir privačiojo sektorių finansavimo galimybes plėtojant ekosistemines paslaugas, žaliąją infrastruktūrą ir kitas su gamtiniu kapitalu susijusias sritis ir palankiai vertina tai, kad 2017–2019 m. įgyvendinimo laikotarpiu Gamtos turtų finansavimo priemonės (NCFE) lėšomis ir toliau bus remiami su biologine įvairove susiję projektai;
50. ragina Komisiją skatinti ir siūlyti priemones, skirtas tarpvalstybiniam stambiųjų plėšrūnų rūšių valdymo planams finansuoti ir rengti, taip pat ragina atidžiai ištirti stambiųjų plėšrūnų vaidmenį ir galbūt nustatyti prisitaikymo priemones, kad būtų išlaikyta biologinė įvairovė, žemės ūkio kraštovaizdis ir šimtmečiais praktikuotas gyvulių ganymas kalnuotose vietovėse;

Žalioji infrastruktūra

51. palankiai vertina veiksmų plane prisiimtą įsipareigojimą pateikti gaires, kaip naudojant žaliąją infrastruktūrą geriau sujungti „Natura 2000“ teritorijas, tačiau pakartoja savo raginimą pateikti tikrą pasiūlymą dėl transeuropinio žaliosios infrastruktūros tinklo (TEN-G) sukūrimo;
52. teigia, jog svarbu, kad valstybių narių kompetentingos institucijos kartu su visais atitinkamais suinteresuotaisiais subjektais geriau pasinaudotų integruotais teritorijų planavimo procesais, kad horizontalusis TEN-G supratimas pagerėtų papildant jį konkrečių sektorių žiniomis ir kad būtų sudarytos sąlygos per kaimo plėtros ir regioninės plėtros fondus finansuoti didesnio masto sujungimą ir apskritai žaliąją infrastruktūrą; pažymi, kad šiais kriterijais reikėtų vadovautis planuojant infrastruktūros diegimo darbus po 2020 m. galiosiančioje daugiametėje finansinėje programoje; atkreipia dėmesį į tai, kad žaliosios infrastruktūros koncepcija taip pat padeda kurti tvarią ekonomiką išlaikydama ekosistemų teikiamą naudą ir sykiu sušvelnindama neigiamą transporto ir energetikos infrastruktūros poveikį, taip pat prisideda prie ekonomikos augimo apskritai;
53. pažymi, kad turi būti ištirtas žaliosios infrastruktūros vaidmuo švelninant poveikį gaivalinių nelaimių, susijusių su oro ir klimato kaita, ypač su ekstremaliomis oro ir klimato sąlygomis, dėl kurių kyla kai kurios labiausiai niokojančios ir daugiausia gyvybių Europoje ir pasaulyje nusinešančios gaivalinės nelaimės;

- o
- o o

54. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Komisijai.